

Գրիգոր Զոհրապ

Համկերպություն

Դուն լայն ճամփեդ գրնա, ա՛ղվոր,
Ես կերթամ մութ արահետես,
Երջանիկ այն համոզմամբ, որ
Սրտով գոնե ինձի հետ ես:

Ու անխտով կայքես նրսեն
Աչքրս հառած շավղիդ, ո՛վ իմ
Դալուկ լույսրս, պիտի սպասեն
Քեզի որչափ որ ես ապրիմ:

Մեկ խնդիրք մը միայն. վերջին
Ժամուս կուզեմ որ մոտս ըլլաս,
Եվ երբ ամենքն ինե փախչին,
Դու գեթ անուշ դենքրդ ցույց տաս:

Եվ ամեն փառքի փոխարեն,
Միայն պատկերդ հատակ ու ջինջ
Հետրս տանիմ այս աշխարհեն
Չը հիշելով ուրիշ ոչինչ:

1901